

Formandsberetning

Kære repræsentantskab

Kære forbund

Kære minister

Kære venner fra Grønlands Idrætsforbund

Kære alle sammen

Tak fordi I er kommet. Og tak for jeres indsats i idrættens tjeneste det seneste år.

Det har været et vildt år. Det har været et hektisk år. Selvom mange ting er ved det gamle, så kan vi ikke undgå at lade os påvirke af de omskiftelige tider, vi befinder os i.

Men den eksterne uro gør også, at der er mere brug for os end nogensinde. Der er brug for Danmarks stærkeste fællesskab.

DK's stærkeste fællesskab

Danmarks stærkeste fællesskab.

Prøv lige at smage på den formulering. Det er ikke en salgsformulering, jeg selv har opfundet til lejligheden. Det er taget direkte fra statsminister Mette Frederiksens nytårstale.

Jeg kan selvfølgelig ikke andet end at give hende ret. Det danske foreningsliv er helt afgørende for den unikke sammenhængskraft, vi har i Danmark. Den sammenhængskraft, der giver os stabilitet og styrke til at komme igennem usikre tider. De venskaber, der giver os mening i hverdagen. Og de oplevelser, der gør, at vi ikke kan vente med at mødes igen.

Statsministerens nytårshilsen kom kun dagen efter, at Hans Majestæt Kongen holdt sin første nytårstale til det danske folk. Også her var der et klart budskab om det stærke fællesskab, da han sendte en særlig hilsen til alle de frivillige kræfter, der er selve forudsætningen for vores sammenhængskraft.

Jeg vil gerne takke Hans Majestæt Kongen. Ikke blot for de pæne ord, men også for at vælge DIF som ét af de protektorater, han har taget på sig efter tronskiftet.

Sidste år løb han for første gang forrest til Royal Run som konge, og om en måneds tid går det løs igen. Endnu engang med rekordmange deltagere – og med udsolgt på første salgsdag.

Det gør naturligvis enormt indtryk, når både Kongen og Statsministeren fremhæver foreningslivet og frivilligheden med årets første tale.

Danmarks. Stærkeste. Fællesskab. Selvom jeg selvfølgelig ikke er helt uvildig, så må jeg sige, at jeg – når jeg ser tilbage på det seneste år - vil give dem ret.

Medlemstal

Og hvorfor, spørger du måske? Det nemme svar må være at kigge på medlemstallene i DIF-idrætten. Igen i 2024 blev der sat rekord.

2.123.837 medlemmer. Det er en fremgang på næsten 50.000 fra den seneste rekord i 2023 og en fremgang på mere end 200.000 på fire år.

Det er en imponerende udvikling. Og det sættes yderligere i perspektiv af, at vi aldrig har haft større konkurrence om vores vågne timer. Andre medlemsorganisationer oplever enten stagnerende eller direkte faldende opbakning i disse år. Men ikke idrætsforeningerne.

Det gør mig faktisk lidt rørt. At så mange danskere tilvælger vores fællesskaber i en tid, hvor verden omkring os er i opbrud. Det siger meget om den værdi, vi skaber. Og jeg håber, I føler den samme stolthed, som jeg gør.

For det skyldes i høj grad det kæmpe stykke arbejde, der udføres af alle jer her. Og selvfølgelig alle de frivillige kræfter ude i foreningerne.

Fortjener det ikke en klapsalve?

BDFL

Med de nye medlemstal binder vi også en sløjfe på den oprindelige del af den store idrætsvision Bevæg dig for livet og samarbejdet med DGI, Nordea-fonden og TrygFonden.

Gennem de seneste 10 år har vi med dansk idræts største partnerskab nogensinde skabt en forandring, som vi kommer til at høste frugterne af i de kommende årtier.

Vi skal være ydmyge om resultaterne. For der er ingen tvivl om, at der har været bump på vejen, når man sigter så højt.

Derfor har det også været enormt vigtigt for os, at vi har lagt alt frem og er blevet set efter i sømmene både internt og eksternt. Og at vi har slået kursen om, hvis vi har set noget, der ikke har fungeret.

Når regnskabet skal gøres op, så efterlader Bevæg dig for livet et kæmpe aftryk på dansk idræt.

- Vi er på tværs af alle idrætter blevet langt dygtigere til at lave idrætstilbud, der er let tilgængelige og med lave barrierer for at komme i gang som voksen.
- Vi er blevet bedre til at arbejde sammen på tværs af organisationerne til fordel for både medlemmer, foreninger og for hovedorganisationerne. I blandt andet badminton og svømning fortsætter samarbejdet.
- Vi har skabt en løbefest af dimensioner med Royal Run, der er en succes uden globalt fortilfælde.
- Og så har vi skabt store resultater i landets kommuner, hvor et stærkt forankret samarbejde har fået idrætten og foreningslivet til at gennemsyre hele det kommunale arbejde på tværs af forvaltninger. På Frederiksberg har det fx resulteret i en imponerende medlemsvækst på syv procent på blot ét år.

Vi er ikke færdige. Der er sket et paradigmeskift på det brede, lokale samarbejde om det gode idrætsliv. Vi arbejder på at indgå forpligtende aftaler med landets syv største kommuner. Og vi rækker ud mod langt flere.

B&U

Fødselstallene daler. Alligevel ser vi en flot fremgang blandt de yngste. Vi nærmer os med hastige skridt 900.000 medlemmer under 18 år, og DIF er Danmarks største børne- og ungeorganisation. Dét forpligter.

Derfor er attraktive børnemiljøer én af de tre topprioriteter i DIF-idrættens politiske program.

Det glæder mig at se, at Trivselskommissionen netop fremhæver, hvor stor betydning fritidens fællesskaber har for børn.

For idrætten kan noget helt særligt.

Vi griner sammen. Vi kigger hinanden i øjnene. Vi hepper på hinanden. Vi fejler sammen og udvikler os som mennesker og udøvere. Og vi kan mærke, hvis vores kammerater ikke har det godt.

Men hvad er trivsel mere konkret i en idrætssammenhæng? Det har vi sat os for at give et svar på. Derfor har vi samlet landets førende forskere og fagpersoner på børns trivsel i idrætten. Og deres viden er nu ved at blive oversat til anbefalinger, man som træner, leder eller forælder kan omsætte til handling.

Arbejdet med trivsel blandt børn og unge er på ingen måde nyt. Det er en løbende proces og bygger på det Børne- og Ungesyn, vi sammen lancerede for DIF-idrætten for snart to år siden.

Vi prøver at være på forkant med udviklingen. Blandt andet da vi for halvandet år siden rejste debatten om livestreaming og lancerede en række anbefalinger. Jeg kan i dag med glæde konstatere, at stort set alle forbund følger dem. For vi HAR et ansvar som Danmarks største børne- og ungeorganisation.

Vi skal blive ved med at udvikle idrætten, så der er plads til så mange som muligt. Det er derfor, vi i 'Fremtidens Idræt for Børn og Unge' sammen med A.P. Møller Fonden har sat et ambitiøst mål om 100.000 flere børn i idrætsforeningerne i 2033.

Ambitiøst er det, fordi vi på ingen måde har befolkningsudviklingen med os. Når vi alligevel er lykkedes med at holde en flot fremgang, skyldes det først og fremmest, at I har fintunet tilbuddene til de mindste, så det er let at gå til og med legen i fokus.

Trille og Trolle-håndbold, skumtennis og ishockey på mindre baner er eksempler på skræddersyede tilbud, der oversætter de bedste elementer fra voksenidrætten til en børnekontekst. Og anstrengelserne bliver altså belønnet med medlemsboom blandt de helt små, som giver mig troen på, at vi skal fortsætte. Og blive endnu bedre.

Jeg håber og tror, at vi kan lykkes. For børn går ikke kun til idræt. De lærer at arbejde sammen. De lærer om teamwork. Og om at håndtere modstand. De bygger selvdisciplin og selvværd.

Hvis vi skal fortsætte den positive udvikling, så er det afgørende med kompetente trænere. Vi skal løfte kvaliteten, så vi kan møde alle udøvere i øjenhøjde og rumme alle ambitionsniveauer.

Derfor har vi i år lanceret et Trænerløfte, der understøtter vores børne- og ungetrænere. Mange forbund og foreninger er allerede godt i gang, og vi kommer til at fortsætte arbejdet med at gøre det til en lige så integreret del af trænerfaget, som lægeløftet er i vores sundhedsvæsen.

Men vi skal også se på, hvor vi rammer vores målgrupper. Vi har indledt samarbejde med udvalgte gymnasier og højskoler om træneruddannelser, vi arbejder på at tilbyde træneruddannelser i vores samarbejdskommuner, og vi bruger vores børne- og ungeansvarlige som lokale ambassadører til at udbrede vores træner tilbud.

For det forpligter altså at arbejde med vores mest dyrebare resurse, vores børn.

Frivillighed

Også fundamentet under idrætsforeningerne står stærkt. Der kommer flere frivillige. Det er en udvikling, vi både kan glæde os over og klappe os på skulderen over. For det er helt afgørende for, at vi fortsat kan tiltrække flere til fællesskabet.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke kulturminister Jakob Engel-Schmidt. For at deltage her på årsmødet, og for det generelle blik for idrætten og dens samfundsbidrag.

Men jeg vil særligt kvittere for, at han sammen med erhvervsminister Morten Bødskov har sat sig for at rydde op i det regelrod, mange frivillige oplever ude i foreningslivet.

Vi er glade for, at vi i DIF-idrætten har fået plads til at bidrage. For det er vigtigt.

For os har det været helt afgørende at lempe reglerne for, hvordan foreningerne håndterer persondata, og at vi forpligter bankerne på at følge de nye vejledninger for risikovurdering af foreninger, så det bliver lettere at oprette bankkonto. Og så har vi anbefalet, at man hæver godtgørelsesbeløbet for frivillige.

Kort sagt tiltag, så de frivillige kan bruge mindre tid på bøvls og mere tid på det meningsfulde og udviklende arbejde til gavn for medlemmerne.

Jeg glæder mig til at se resultaterne af arbejdet, når det bliver præsenteret op mod sommer. Og jeg håber, at det kommer ud og gør en reel forskel i foreningerne.

Jeg ved, at der bliver lyttet. Og jeg ved, at der er en bankløsning på vej, der skal gøre livet lettere og billigere.

Jeg ser frem til at dele mere med jer og jeres foreninger inden sommerferien.

Vi må dog også erkende, at vi selv bærer et ansvar. I DIF. Og i forbundene.

For det er altså ikke en god brugeroplevelse for hverken børn, forældre eller trænere, når de tre-årige skal oprettes med selvstændige spillerprofiler i en app, før de overhovedet har prøvet kræfter med idrætten.

Jeg blev for nylig mødt med et eksempel på et bestyrelsesmedlem i et forbund, der ved en fejl printede forbundets regelsæt som forberedelse til et møde.

Det var på flere hundrede sider og et billede på, at vi selv skaber en del af det bureaukrati, vi vil til livs.

De digitale løsninger kan være med til at lette driften for vores foreninger. Vi er blandt andet på vej med et nationalt Idræts-ID, der vil lette medlemsindberetningen, give mere brugbare data til at understøtte udviklingsarbejdet både lokalt i foreningerne og hos jer i forbundene og ikke mindst løfte serviceniveauet for medlemmerne.

Ungeinvolvering

Selvom det går godt med frivilligheden, så er der tendenser, der kræver vores fokus.

For mens der kommer flere frivillige i de ældre aldersgrupper, så bliver det sværere at tiltrække unge til posterne i bestyrelser og udvalg.

Det er enormt ærgerligt. For det er faktisk mit indtryk, at de unge har mod på at tage ansvar. Nogle gange tror jeg bare, at vi skal række hånden ud og spørge, om de vil hjælpe.

Unge stiller større krav til mening og stiller spørgsmål. Det mærker jeg selv derhjemme. Derfor er ungeinddragelse ikke gjort med en pizzaaften i klubben. Der skal være tale om reel indflydelse.

Det er der bl.a. i vores Udviklingsråd for Unge, som også er repræsenteret her i dag. Jeg vil gerne sige jer stor tak for, at I har sagt ja til opgaven med at være med til at forme fremtidens idræt for børn og unge. Kan I rejse jer op, så vi kan give jer en hånd?

Jeg tænker, at I kan bekræfte, at I er klar til at få mere indflydelse. Jeg har i hvert fald fulgt historien om én af jer, Konrad, der er blevet medlem af bestyrelsen i Dragør Rugby Klub i en alder af blot 14 år.

Og jeg ved, at flere af jer andre i rådet også bidrager aktivt i jeres foreninger. Mange tak for indsatsen.

Det er vigtigt, at vi får unge ind og stille spørgsmål til "plejer" i bestyrelsesarbejdet. Og det gælder både ude i foreningerne og her i Idrættens Hus. Det er også en diskussion, der fylder i DIF's bestyrelse.

Der er ingen tvivl om, at frivilligheden er under forandring. Den klassiske "ildsjæl" er under pres. Det er for mange yngre blevet vigtigt, at der er en mening og klart definerede opgaver. Og måske også i højere grad, at de møder anerkendelse.

Hvis jeg skal være helt ærlig, så synes jeg, det er et kærkomment opråb. For jeg ærgrer mig også selv over, at frivilligheden ikke har en større stjerne herhjemme.

De frivillige er en urkraft i foreningslivet - en uvurderlig resurse.

Som med alle resurser skal vi være omhyggelige med at skabe rammer for at genskabe den - vi må ikke bare udtømme den.

Værdien af frivillighed

Vores unikke tradition for at arbejde for fællesskabet gør, at vi måske glemmer at anerkende de store kompetencer, man tilegner sig som frivillig.

Hvordan kan det for eksempel være, at frivilligt arbejde sjældent er noget, man spørger ind til i rekrutteringsprocesser?

Som gymnastiktræner for 20 børn tilegner du dig mange væsentlige ledelseskompetencer. Du lærer at navigere i en uforudsigelig hverdag. Du

lærer at sige nej og kvalificere dine beslutninger. Du lærer at møde dit "team" i øjenhøjde. Og du lærer at håndtere overengagerede forældre.

Alt sammen som et supplement til den idrætsaktivitet, der egentlig er kerneopgaven.

Hvis ikke dét sætter flueben ved alle krav i DJØF-ordbogen og jobannoncen om at være agil, tænke ud af boksen og se muligheder i stedet for begrænsninger, så ved jeg ikke, hvad der gør?

Hvordan kan vi fra både idrættens og politisk side synliggøre den værdi og de store kompetencer, man tilegner sig som frivillig?

Kan frivilligt arbejde give merit på flere uddannelser? Eller er der en måde, hvorpå vi kan få det til at fylde mere i rekrutteringsprocesserne? Her kan vi jo passende selv lægge for.

Selv skal vi netop nu i gang med at uddanne 800 nye unge ledere. En uddannelse, som de unge selv er med til at udvikle.

Her beder vi foreningerne om selv at pege på unge ledelsestalenter. På den måde klæder vi de unge på til at sparke døren til foreningsdemokratiet ind. Og vi får foreningerne til selv at forholde sig til, hvordan de unge kan bidrage til opgaveløsningen.

På den måde tror vi på, at de unge ikke blot får en uddannelse, men også et sted, hvor de kan træde ind og bidrage efterfølgende.

KV25

Til november kommer det helt store valg for idrætten. Kommunalvalget. Kommunerne har en kæmpe indflydelse på vilkårene for idrætsforeningerne og de frivillige.

Uanset om udfordringerne er mangel på faciliteter i de store byer eller frygten for holdlukning på grund af fraflytning eller manglende frivillige hænder, så er de stærke fællesskaber hjerteblood for både vælgere og kommunalpolitikere. Faktisk står idrætten højere på vælgernes dagsorden end både bolig, tryghed og kriminalitet.

Selvom der er tale om 98 vidt forskellige valg, så kommer vi også til at arbejde for nogle af de problemstillinger, der på landsplan går på tværs af foreninger og forbund:

- Et alsidigt idrætstilbud til børn og unge.
- Bedre fysiske rammer for idrætten.
- Og bedre adgang til idræt i naturen.

Med Idrætsmilliarden har vi vist, at det kan lade sig gøre at finde løsninger på facilitetsmanglen i særligt de store kommuner, så vi kan fortsætte den flotte medlemsudvikling. Det momentum skal vi bygge videre på sammen med kommuner og regeringen.

Det absolut vigtigste er dog, at der er en politisk lydhørhed overfor det lokale foreningsliv.

Derfor sætter vi fokus på idrættens rolle og understøtter den lokale debat med vores undersøgelse af idrætsforeningernes vilkår.

Og vi laver et forarbejde, så foreninger og idrætsråd kan løfte deres egne lokale mærkesager.

Skærme

Jeg har i det forgangne år rundet et skarpt hjørne på 60 år. Jeg blev meget rørt over det flotte fremmøde til min reception. Mange af talerne ramte mig og gav stof til eftertanke. Én af dem var fra Christine Ravn Lund fra Dansk Ungdoms Fællesråd. Tak, Christine.

Talen mindede mig om noget helt indlysende og banalt om idrætsforeningernes betydning.

Det er sjovt at dyrke idræt, men det er bestemt ikke kun for sjov.

Vi skal værne om vores ”mikrodemokratier”. For i et samfund, hvor vi i stigende grad kan designe vores eget liv, vælge til og fra og leve i separate ”bobler”, så er idrætsforeningerne ét af de få steder, hvor vi stadigvæk mødes fysisk – og med mennesker, der ikke ligner os selv.

En del af forklaringen på vores bobbelsamfund er vores forbrug af mobiltelefoner og skærme. Det er jo nok en udfordring, de fleste af os kæmper med i hverdagen. Og det er noget, som både Trivselskommissionen og vores politikere har fokus på.

Vi har allerede modsvaret: Vi ér modsvaret.

Det kræver dog, at vi bliver ved med at værne om frirummet. For det digitale indtog sker også i idrætsforeningerne.

Telefonerne sniger sig ind i omklædningsrummene og på lejrturene, hvor samværet risikerer at blive små simultane bobler, hvor børn og unge sidder med hovedet i hver deres skærm.

Jeg oplever i stigende grad børn, der må kigge forgæves efter deres forældres anerkendelse fra tilskuerpladserne, fordi de er dybt optagede af at besvare mails eller scrolle gennem feedet på sociale medier.

Det går ikke. For i vores endeløse scrollen på telefonen går vi glip af det vigtigste content: vores børns udvikling og glæden ved at lære nyt sammen med gode kammerater.

Derfor er vi sammen med jer i forbundene på vej med skærmanbefalinger til idrætsforeningerne. Det er meningen, at det skal være en hjælp til at åbne samtalen og sætte nogle klare retningslinjer for samværet i foreningen.

For vi skal være til stede. Og vi skal værne om det frirum, som så mange børn og unge efterspørger. Det forpligter at være Danmarks største – og stærkeste – børne- og ungeorganisation.

Diversitet

Medlemsdemokratiet er under udvikling. Både lokalt og i forbundene. Vores samarbejde bliver stærkere. Og vi får flere stemmer hørt.

Da vi for år tilbage indførte målsætningen om en kønsfordeling på 30-70 i idrættens bestyrelser, var der nogle, der rystede på hovedet. Var det realistisk? Og var det overhovedet den rigtige vej at gå?

I dag er vi ved at hæve ambitionen, så vi sigter efter en fordeling på 40-60 i 2030. Igen kunne man fristes til at spørge, om det er for ambitiøst.

Men den seneste diversitetsundersøgelse viser, at vi er godt på vej. Med 34 procent kvinder i bestyrelserne i forbundene.

Og 36 af forbundene lever allerede op til målsætningerne mod 32 sidste år.

Vi ved, at mangfoldige bestyrelser træffer bedre beslutninger. Og vi tror på, at vi også kommer i mål med den nye målsætning.

OL/PL

Det er ikke kun her i huset og ude i foreningerne, at idrætten samler. Vi kommer ud af et OL- og PL-år – og sikke en oplevelse.

I en usikker tid er der ikke noget, der binder os sammen som sportens magiske øjeblikke. Faktisk er OL den mest omtalte begivenhed i 2024 og den begivenhed, der tiltrak de næsthøjeste seertal på tværs af alle begivenheder. Kun overgået af tronskiftet.

Der findes vel få mere meningsfulde opgaver end at arbejde med det, der samler os som nation – og på tværs af nationer – i en tid, hvor vi aldrig har virket til at være længere fra hinanden i verden. Og hvor vi for første gang i mange årtier ser en dalende tiltro til, om fremtiden nu også er bedre end fortiden.

I sådan en tid kommer sporten mere til sin ret end nogensinde. Den zoomer ind på vores ligheder, vores fælles passion og vores største kvaliteter som mennesker. Det vækker følelser, det begejstrer, det bevæger.

Jeg var så privilegeret at få et indblik “behind the scenes” i Paris.

Det er imponerende at se, hvordan hele holdet sætter en perfekt ramme for, at der kan præsteres på topniveau.

Det er helt tydeligt, at det ikke bare er et slogan, når vi siger, at “Ingen vinder alene”. Og jeg er sikker på, at det blandt andet er DEN særlige energi, danskerne kan mærke helt hjemme i stuerne. De højdepunkter tåler vist et gensyn.

(AFSPILLER VIDEO).

Rammerne i Paris var med til at gøre det til en helt særlig oplevelse. Med en nyskabende åbningsceremoni på Seinen. Og beachvolley ved Eiffeltårnet, der var iklædt de olympiske ringe. Det giver mig gåsehud bare at tænke tilbage på.

For mit vedkommende vækkede det mange følelser. Særligt i den første uge til OL, hvor de berømte marginaler ikke var med de danske atleter. Vi nåede med en stærk slutspurt medaljemålsætningen ved OL – og efterfølgende også til PL.

Talenter

Det fylder mig med en helt særlig stolthed at repræsentere den danske delegation ved OL og PL. Det er virkelig stærke ambassadører for Danmark.

Fordi det lykkes os at skabe resultater. Og fordi det lykkes os at gøre det på vores helt særegne danske måde, hvor vi ikke går på kompromis med vores grundværdier.

Vi skal have flere af de oplevelser. Men det kræver, at vi fortsætter med at tænke i nye baner og rammer i et længere tidsperspektiv både for vores eliteatleter og fremtidens stjerner – også ud over denne olympiade med Milano-Cortina og Los Angeles.

Allerede nu har vi fokus frem mod Brisbane i 2032. Sammen med forbund, hvor vi ser et særligt potentiale, skal vi optimere træningsmiljøer og understøtte trænerne.

Vi har et særligt blik for de mange dedikerede atleter, der forfølger en OL-drøm uden endnu at være en del af de etablerede rammer. De skal opleve, at der også er en vej for dem – og at vi som organisation hele tiden arbejder for at forbedre deres muligheder.

Det ligger i tråd med vores Børne- og Ungesyn og anerkendelsen af, at børn og unges udviklingsforløb ikke kan forstås lineært. Vi udvikler os forskelligt, og som en lille nation har vi ikke råd til at tabe nogen på grund af for meget kassetænkning.

Også ved DM-ugen var de helt store følelser i spil. Med 23 timers livesending på DR, mange hundrede medieomtaler og over 100.000 tilskuere i Herning fik vi vist den enorme bredde, der er i dansk eliteidræt.

Jeg er glad for, at DM-ugen på kort tid er blevet SÅ attraktivt et udstillingsvindue. For både atleterne og jer i forbundene fortjener i den grad respekt for det arbejde og den dedikation, der går forud.

Idræt for klima

OL i Paris viste også vejen for, hvordan vi kan tænke bæredygtighed og ansvarlighed ind i store events, blandt andet ved at benytte eksisterende faciliteter.

Herhjemme har vi sammen med Sport Event Denmark lanceret en række principper for ansvarlig eventafvikling på både de miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige parametre.

For selvom store events altid vil være forbundet med en negativ klimapåvirkning, så kan vi gøre meget. Det har vi set i det forgangne år ved VM i banecykling i Ballerup, VM i håndbold i Herning og VM i standup paddle i København.

Idrætten SKAL bidrage til omstillingen. Vi skal gøre det på en måde, der giver mening, så vi får foreninger og medlemmer med. Ellers når vi ingen steder.

På tirsdag skal jeg sammen med Klimaskovfonden og Køge Kommune plante de første træer i en ny idrætsskov ved Køge. Det bliver et skovområde, der både bidrager til biodiversiteten og giver nye udfoldelsesmuligheder for outdooridrætten og friluftslivet.

Ny international strategi

I en tid med international uro er der to veje at gå. Man kan lukke sig om sig selv, eller man kan søge ud og søge indflydelse.

I DIF tror vi på, at vi når længst med at søge indflydelse og alliancer. Derfor skruer vi op for støtten til vores internationale idrætspolitikere.

Samtidig vil vi søge alliancepartnere, som vi måske ikke har opsøgt før.

Vi har brug for flere alliancer for at opnå flertal og blive klogere.

- For eksempel er Brasilien, New Zealand og De Arabiske Emirater forbilleder på AI og innovation.
- Indenfor bæredygtighed har især Spanien og Østrig gjort sig bemærket, men også Kap Verde og Chile har interessante initiativer i gang.

Med en ny IOC-præsident, Kirsty Coventry fra Zimbabwe, vil vi opleve en forstærket udvikling mod en mere divers repræsentation i international sport, herunder i IOC.

Vi mener ikke, at Rusland allerede nu skal få lov til at komme tilbage til det internationale idrætssamarbejde og de internationale idrætsskonkurrencer.

Vores atleter og vores specialforbund må dog aldrig komme i klemme, hvis internationale idrætsforbund beslutter sig for noget andet. Vi kommer aldrig til at boykotte internationale idrætsskurrencer, hvis vores synspunkter kommer i mindretal. Men vi kommer til at kæmpe idrætspolitisk for vores værdier og holdninger inden for rammerne af det internationale idrætssystem.

Samfundsansvar

Til sidst vil jeg gerne rette blikket mod nogle af de indsats, der er af ekstremt høj værdi for DIF-idrætten. For at vi kan have en stærk samfundsrolle, bevare vores autonomi og være en stærk politisk stemme.

For stærke fællesskaber skal – præcis som det samfund, vi spejler os i – måles på, hvordan vi behandler dem, der er svagest.

Derfor fylder det mig med en helt særlig stolthed, når jeg iagttager, hvordan vi år efter år udbygger vores samfundsindsatser i DIF-idrætten.

- Når vi i Startblokken kan bruge idrætten til at hjælpe unge uden for job og uddannelse til en hverdag med mening.
- Når flere forbund tilbyder træning, der løfter både den fysiske og mentale sundhed for Parkinsonpatienter.
- Når Veteran Match og Soldaterprojektet giver vores veteraner den oplevelse af stærke fællesskaber og aktiviteter, som de savner fra deres tid i trøjen.
- Når vi i Get2sport sammen med forbund og foreninger skaber foreningstilbud i de udsatte boligområder og gennem opsøgende arbejde oplever en voldsom tilstrømning i disse år.
- Når DAI med Idræt for Sindet sikrer, at også folk med psykiske vanskeligheder kan blive en del af fællesskabet.
- Når vi med Gamechanger sammen med foreløbig 100 foreninger bekæmper diskrimination i idrætten.
- Og når vi med Kulturpasset kan hjælpe unge et skridt tættere på meningsfulde fællesskaber og oplevelser.

Jeg har selv haft den store oplevelse at besøge én af vores indsats i Startblokken.

Her mødte jeg en ung kvinde, der var mødt op, selvom hun kun kunne overskue at være med til halvdelen af besøget.

Undervejs delte hun et budskab, der berørte mig dybt:

Havde det ikke været for Startblokken, så var hun ikke sikker på, om hun overhovedet ville være her.

Puha. Den gik lige ind.

Med de særlige indsatser hjælper vi ikke kun den enkelte aktive til en bedre tilværelse gennem oplevelsen af at mestre noget og tage ejerskabet over egen hverdag. Nej, vi viser også lige akkurat, at vi er: Danmarks. Stærkeste. Fællesskab.

Fællesnævneren for de succesfulde indsatser er et tæt samarbejde mellem forbund, foreninger og lokale aktører. Den tilgang og de erfaringer kan vi også bringe i spil i andre sammenhænge.

For eksempel i forbindelse med den kommende Folkesundhedslov, hvor civilsamfundet står til at spille en central rolle. Ulighed i sundhed er ét af de helt store temaer, og jeg er overbevist om, at vi kan bidrage med målrettede tiltag og understøttelse i nogle af de områder, hvor der er mest behov for det.

Det kan vi for eksempel gøre gennem fritidspas til foreningslivet og samarbejde med skoler i udsatte områder.

Afrunding

Alt dette er kun muligt, fordi vi i Danmarks stærkeste fællesskab hele tiden holder fast i vores kerne, nemlig idrætten. Den gode idræt er vores magiske ingrediens, som gør os i stand til at være en stærk, ansvarlig og samlende kraft i samfundet.

Vi har i DIF-idrætten meget at glæde os over – og meget at være stolte over.

Tak endnu engang til alle frivillige.

Tak til alle medarbejdere.

Og en særlig tak til alle jer politisk valgte – både i specialforbundene og i DIF's bestyrelse.

Jeres indsats gør en mærkbar forskel, og I er uvurderlige for dansk idræt.

Lad os fortsætte det vigtige arbejde.

For Danmarks stærkeste fællesskab.